

Жир Анна В'ячеславівна,
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ

Актуальність теми дослідження полягає у тому, що на сьогодні віртуальна реальність у всій її різноманітності проявів стала невід'ємною частиною людства, його простором. Тобто майже усі види діяльності людини із соціального простору почали знаходити місце у віртуальному. Віртуальне – це насамперед те, що протистоїть реальному станові справ, якщо реальне – це щось стабільне, то віртуальне, навпаки, є нестабільним та нестійким. Люди можуть проводити у віртуальності стільки часу, скільки вони вважають на це потрібним, при цьому можуть відчувати те, до чого не мають доступу в повсякденному житті. І це досягло такого масштабу, що сучасний світ вже не можна уявити без діяльності електронних технологій.

По-перше, це стосується комунікативної діяльності людини, яка переміщуються в режим онлайн завдяки інтерактивним технологіям. Для цього взагалі не потрібна фізична присутність людини, тобто відстань між суб'єктами спілкування не грає ніякої ролі. З одного боку це дає змогу для соціальної та психологічної взаємодії, економічних трансакцій та політичних відносин. З другого – це виключає будь-який контакт між людьми і це призводить до втрати цінностей живого, діалогового спілкування.

По-друге, результатом розвитку сучасних інноваційних технологій стає віртуальна валюта або ж «криптовалюта». Криптовалюта – це фідуціарна цифрова валюта, валютний курс якої встановлюється на підставі вільно плаваючого режиму як результат попиту і пропозиції на валютному ринку з повною відсутністю контролю з боку центробанків [2, с. 63]. Одна з переваг віртуальної валюти – це те, що вона набагато спрощує різноманітні фінансові операції такі як купівлі, продажу, але варто розуміти, що існує неабиякий ризик взлому так званого «електронного гаманця», що призводить до втрати всіх заощаджень.

По-третє, починає з'являтися так зване «віртуальне суспільство». У сучасному розумінні віртуальне суспільство – це таке суспільство, в якому використовуються комп'ютерні віртуальні моделі дійсних явищ та процесів для розв'язання виробничих, проектних, навчальних, тренажерних, економічних, соціальних та інших завдань, що значною мірою впливає на характер суспільних відносин та перебіг соціальних процесів [3]. Таким чином існують різноманітні електронні форуми, групи, соціальні мережі, де люди об'єднані спільними інтересами. По суті сформувався віртуальний простір людської

життєдіяльності, де люди знаходять духовне споріднення. Не можна упускати таку важливу перевагу існування віртуального суспільства як впевненість в тому, що людина може знайти тих, хто розділяє її інтереси та цінності і, навіть, зустрітися з ними фізично. Але постає інша проблема, яка пов'язана з тим, що учасники можуть втратити зв'язок зі своєю реальною дійсністю, тобто, наприклад, родиною і друзями.

Усі уявлення про віртуальний світ можна сказати походять ще від Платона, який наголошував це у своєму вченні про ейдоси, які є віртуальними об'єктами незримого буття, за образом і подібністю з якими утворюються реальні речі [5]. Згідно з платонівським уявленням, реальність є багаторівневою, в якій ідеї – це не абстракції, а «матриці», «світопороджуючі сутності», а віртуальність є не що інше, як «світоутворююча прореальність», яка передує об'єктивній реальності.

Основною метою віртуальної реальності є допомога людині реалізовувати себе як особистість, даючи їй змогу розвивати себе в різних галузях, наприклад, освіти. Інтернет пропонує людству різноманітні можливості на всі смаки. Однією з особливостей інтернет-середовища є його універсальна доступність як для тих, хто не має проблем з соціальним прийняттям у реальному світі, так і для тих, хто має.

Через віртуальне ми робимо наше реальне. Так, наприклад, через інтернет-спілкування є можливість знайти людину зі спільними інтересами і з часом це спілкування може перерости в реальне. Завдяки віртуальному люди знаходять реальних друзів і, навіть, своє кохання. У віртуальному людина має змогу приховувати свої соціально-статусні відмінності, її расові, вікові та гендерні особливості.

Однією з проблем, яка з'являється унаслідок втручання кіберпростору, є проблема втечі від реальності у різних формах та проявах. На сьогодні вона отримала термін «експейпізму». Ескейпізм – світоглядна і соціальна позиція особистості, що характеризується прагненням втекти від дійсності, ізолюватись у світі своїх внутрішніх відчуттів та переживань [6, с. 77]. Тобто людина розриває всі зв'язки з її реальним світом, занурюючись усвідомлено в віртуальний.

Узагальнюючи результати дослідженого матеріалу, можна зробити висновок, що Інтернет стає соціальним середовищем, яке є в основі нового віртуального комунікаційного простору. Феномен віртуальності, водночас і процес віртуалізації, не просто стосуються всіх сфер суспільного життя людини, а має велике значення в пізнанні, освоєнні і формуванні сучасного культурного простору. Віртуалізація змінює людський спосіб життя, створюючи натомість новий — штучний. Так віртуальна реальність як

множинність породжує різноманітність реальності, світоглядних систем, «картин світу». Прийняття багатоваріантності шляхів розвитку суспільства та процесів, що відбуваються в ньому, підводить сучасну людину до свідомого використання віртуального простору для побудови моделей майбутнього та прогнозування.

Література:

1. Онищук О. Сучасна людина у просторі віртуальної реальності: особливості соціально-культурної трансформації / О. Онищук // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Філософські науки. - 2014. - № 780. - С. 34-39.
2. Молчанова Е., Солодковський Ю. Глобальна сервісна природа сучасних криптовалют / Е. Молчанова, Ю. Солодковський // Міжнародна економічна політика. – 2014. – № 1(20). – С. 60–79.
3. Нікітіна Л. О. Обіг віртуальної валюти – глобалізаційна новела сучасного інформаційного суспільства / Л. О. Нікітіна, О. В. Федорович // Прикарпатський юридичний вісник. - 2017. - Вип. 1. - С. 101-104.
4. Халапсис А. В. Зеркало Клио: Метафизическое постижение истории : монография. Днепр : Середняк Т.К., 2017. 384 с.
5. Любимий Я. В. Проблема віртуалізації інформаційного суспільства / Я. В. Любимий // Вісник Національного авіаційного університету. Сер. : Філософія. Культурологія. - 2014. - № 1. - С. 15-20.
6. Платон. Собрание сочинений в 4 т. Т.1 / Пер. с древнегреч. М.: Мысль, 1990.- 860 с.
7. Петрушенко В. Філософський словник: терміни, персоналії, сентенції / В. Петрушенко. – Львів: “Магнолія 2006”, 2011. – 352с.
8. Halapsis A. V. Miracles and the Perfection of Being: The Theological Roots of Scientific Concepts. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*. 2016. Vol. 9. P. 70-77. doi:10.15802/ampr2016/72235.
9. Halapsis A. V. Ultima ratio deorum. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*. 2016. Vol. 10. P. 100-106. doi:10.15802/ampr.v0i10.87313
10. Halapsis A. V. The Measure of All Gods: Religious Paradigms of the Antiquity as Anthropological Invariants. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*. 2018. Vol. 14. P. 158-171. doi:10.15802/ampr.v0i14.150756.
11. Halapsis A. V. On the Nature of the Gods, or “Epistemological Polytheism” as History Comprehension Method. *European philosophical and historical discourse*. 2015. Vol. 1, Issue 1. P. 53-59.

12. Halapsis A. V. Urbis et Orbis: Non-Euclidean Space of History. *European philosophical and historical discourse*. 2015. Vol. 1, Issue 2. P. 37-42.
13. Halapsis A. V. Marcus Aurelius and the Concept of Apotheosis in the Ancient Worldview. *ScienceRise*. 2016. Vol. 21, №4/1. P. 54-59. doi:10.15587/2313-8416.2016.67547.
14. Halapsis A. V. Historical Process and Heavenly Management: Hesiod's Message. *ScienceRise*. 2016. Vol. 22, №5/1. P. 63-70. doi:10.15587/2313-8416.2016.69142.
15. Halapsis A. V. Number and Reality: Sources of Scientific Knowledge. *ScienceRise*. 2016. Vol. 23, №6/1. P. 59-64. doi:10.15587/2313-8416.2016.71546.
16. Halapsis A. V. Digital Technologies and Reforging the Iron Men. *ScienceRise*. 2016. Vol. 24, №7/1. P. 55-61. doi:10.15587/2313-8416.2016.69141.